

[Documentul finalizat]

Cod ECLI_ECLI:RO:TBTIM:2018:020.001224

Dosar nr. 1704/30/2018

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1224/2018

Sedința publică din data de 10 August 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE: ANDRA CUZMAN

GREFIER: COCA URSULICĂ

Pe rol fiind judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind cererea formulată de reclamanții BADIU SAVU LORENA DANIELA, BALICA IOAN, BORODAC VITALII, DRAGOTA LIVIU STEFAN, GULYAS CAMELIA AURORA, IONASCU COSMIN NICOLAE, ROSU IOAN, WAGNER RICHARD CRISTIAN, prin SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CLMT în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIPIULUI LUGOJ și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA MUNICIPIUL LUGOJ, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

Procedura legal îndeplinită, dată fără citarea părților.

Mersul dezbatelerilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 1 August 2018 ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, în baza art. 396 alin. 1 din Noul Cod de Procedură Civilă a amânat pronunțarea pentru data de 10 August 2018, când,

I N S T A N T A,

Deliberând asupra cauzei de față , constată următoarele

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 05.04.2018, reclamanții BADIU SAVU LORENA DANIELA, BALICA IOAN, BORODAC VITALII, DRAGOTA LIVIU STEFAN, GULYAS CAMELIA AURORA, IONASCU COSMIN NICOLAE, ROSU IOAN, WAGNER RICHARD CRISTIAN, prin SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CLMT în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIPIULUI LUGOJ și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA MUNICIPIUL LUGOJ au solicitat obligarea părăților la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale (privind salariile de bază și sporurile), aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016, în termen de cel mult 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești, dispoziții care să respecte prevederile imperitive ale art.1 alin 5 ind.1 din OUG nr.83/2014, aşa cum a fost aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr.71/2015; Decizia nr.23/2016 a ICCJ privind interpretarea și aplicarea art.1 alin 5 ind. 1; obligarea părăților ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești, să recalculeze, să aloce și să plătească subsemnaților reclamanți sumei de bani, reprezentând diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016, adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015 și salariile efectiv încasate în acea perioadă ;

obligarea pârăților la actualizarea sumelor calculate (conform capitelor de cerere nr. 1 și alin. 2) cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadenței fiecărei sume și până la data plății efective, în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești ; obligarea pârăților la comunicarea către reclamanți, a actelor individuale din care să rezulte nivelele maxime de încadrare (conform art. 1 alin 5 alin. 1), sumele individuale calculate și actualizate/indexate, precum și algoritmii de calcul, în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoarești, cu cheltuieli de judecată.

În motivare se arată că reclamanții sunt funcționari publici în cadrul instituției pârâte și ordonatorul principal de credite (inclusiv pentru plata drepturilor salariale) este Primarul Municipiului Lugoj.

La dată de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 (pentru aprobarea OUG nr. 83/2015), lege prin care a fost introdus art. 1 alin 5 ind. 1 cu următorul conținut: "Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte Instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiară de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții "

Astfel, odată cu intrarea în vigoare a acestui text de lege (alin 5 ind. 1) s-a creat o obligație imperativă pentru instituțiile și autoritățile publice, implicit pentru ordonatorii principali de credite ai acestora, de a pune în acord salariile aflate în plată fia data de 09.04.2015) eu textul de lege mai sus citat.

Concomitent s-a creat și dreptul corelativ al salariaților care aveau un nivel al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivelul maxim, în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, de a fi salarizați la acest nivel maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleiași condiții.

Scopul legiuitorului parlamentar a fost următorul: eliminarea diferențelor salariale rezultante, în anumite cazuri, în urma aplicării Legii nr. 284/2010; eliminarea discriminărilor salariale existente între persoane care ocupă aceleiași funcții, în aceleiași condiții de studii și vechime, în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice.

De altfel, la scurt timp după intrarea în vigoare a Legii nr. 71/2015, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și persoanelor Vârstnice, în comun cu Ministerul Finanțelor Publice, au transmis tuturor instituțiilor și autorităților publice vizate, "NOTA nr. 874/02.06.2015 privind aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015...". cu referire explicită și cu indicarea art. 1 alin 5 ind. 1 prin care atenționa : în contextul în care prevederile sus menționate nu se vor aplica personalului din toate instituțiile și autoritățile publice, se va crea o discriminare salarială ... care va genera procese în instanță care vor fi câștigate de salariați și vor duce la plata acestor drepturi actualizate la data plății cu rata inflației, precum și a cheltuielilor de judecată aferente."

Cu toate acestea, pârății nu au pus în aplicare, pentru perioada 09.04.2015 - 01.08.2016, dispozițiile Legii nr. 71/2015, respectiv dispozițiile textului nou introdus art. 1 alin 5 ind. 1 , pârății făcând încadrările conforme cu acest text de lege mult mai târziu, adică după 16 luni, respectiv, începând cu 01.08.2016, printr-un singur act administrativ, Dispoziția nr. 531/26.07.2016 (aplicabilă salariaților din aparatul de specialitate al Primarului Municipiului Lugoj și din serviciile publice fără personalitate juridică aflate în subordinea CLML). Apoi, pârății au transmis, fiecărui salariat, către un act denumit "COMUNICARE", prin care au fost înștiințați despre quantumul brut al salariilor de bază, începând cu 01.08.2016, și despre nivelul încadrării.

Nici Dispoziția nr. 531/26.07.2016 si nici actele individuale de comunicare nu fac nicio referire la aplicarea Legii nr. 71/2015 si la art. 1 alin 5 ind. 1 (introdus prin legea nr. 71/2015) deși aceasta era în vigoare încă de la data de 09.04.2015.

Anexăm prezentei acțiuni Dispoziția nr. 531/26.07.2016. emisă de Primarul Municipiului

Raportat la capetele de cerere din prezenta acțiune, părății pot cuantifica/calcula cu ușurință diferența de drepturi salariale pe care le solicită, deoarece au la îndemâna: salariile lunare din perioada 09.04.2015 - 01.08.2016. pe de o parte, salariile stabilite la nivelul maxim începând cu 01.08.2016. pe de altă parte; coeficienții de inflație (care se comunică de către Institutul Național de Statistică) și dobânda legală (care se comunică de Banca Națională a României).

Cu toate acestea, părății au refuzat să calculeze și să plătească diferențele salariale aferente respectivei perioade 09.04.2015-01.08.2016. Datorită acestui refuz, mai mulți colegi ai noștri din cadrul Primăriei Municipiului Lugoj (precum și din alte instituții, cum ar fi Primăria Timișoara) au formulat mai multe acțiuni în justiție.

Practica judiciară a Tribunalului Timiș și a Curții de Apel Timișoara este unitară, în sensul că aceste instanțe au dat câștig de cauză salariaților reclamanți.

Reclamanții au mai arătat că prezenta acțiune nu este o acțiune în anularea unui act administrativ, ci este o acțiune întemeiată pe prevederile art. 8 alin 1, teza a II-a din Legea nr. 554/2004, întrucât se consideră vătămați într-un drept sau interes legitim, prin refuzul nejustificat al părăților de soluționare a unei cereri, precum și refuzul de efectuare a unei operațiuni administrative, necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

Pentru obținerea valorificarea drepturilor pe care le solicită nu era și nu este necesară procedura prealabilă, deoarece prin Decizia nr. 9/2017 (recurs în interesul legii), ICCJ a decis; interpretarea unitară a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 330/2009, art. 30 din Legea nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și a art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, dispozițiile legale nu instituie o procedură prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii cu acțiuni având ca obiect obligarea angajaților la plata, în temeiul legii, a unor drepturi salariale care nu sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite ori prin contracte individuale de muncă sau acte adiționale la acestea din urmă."

Cu toate acestea, reclamanții (alături de alți colegi din cadrul "Direcției de Asistență Socială Comunitară Lugoj") au formulat o plângere prealabilă, încercând să rezolve pe cale amiabilă cererile, având în vedere și faptul că părății au pierdut toate procesele având același obiect. Unul dintre reclamanți, Dragotă Liviu Ștefan, a formulat o plângere prealabilă distinctă (ca număr de înregistrare, însă având același conținut), deoarece a fost omis în preambulul plângerii prealabile înregistrate de colegi.

Numerele de înregistrare ale plângerilor prealabile sunt: 23061/09.03.2018 (la Mun. Lugoj), nr. 23547/12.03.2018 (la Mun. Lugoj, pentru Dragotă Liviu Ștefan) și nr. 4594/09.03.2018, la Direcția de Asistență Socială Comunitară Lugoj, cu mențiunea că pentru salariații acestei direcții există un proces/dosar distinct/separat).

Plângerile prealabile au primit răspunsuri nefavorabile, emise de părăți sub nr. 25212/16.03.2018 și nr. 25201/16.03.2018, cu conținuturi identice.

Între cele două răspunsuri, părății nu se raportează și nu fac nicio referire la prevederile art 1, alin introdus prin Legea nr. 71/2015, text invocat de reclamanți, ei se raportează doar la art. 5 alin 1 și alin 1 .Așadar, părății ignoră tocmai temeiul de drept principal invocat de noi în plângerea prealabilă.

Părății au răspuns că: în ceea ce privește solicitarea dvs. privind drepturile salariale cuvenite personalului în cauză, aceasta a fost pusă în aplicare începând cu 01.08.2016 ca urmare a apariției OUG nr. 20/2016.... care reglementează stabilirea la nivelul maxim a salariilor de bază..... "

Așadar, părății recunosc dreptul reclamanților de a fi încadrați la nivelul maxim și recunosc faptul că au făcut această încadrare, dar mult mai târziu (la data de 01.08.2016) decât trebuie, întrucât au omis să aplique prevederile imperative ale art. 1 alin 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014, așa cum a fost aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 71/2015.

Tot în răspunsurile la plângerea prealabilă, părății susțin că reclamanții nu au formulat plângerea prealabilă în termenul precizat de art 30 alin 2 din Legea-cadru nr. 284/2010.

Să această susținere este vădit eronată, întrucât părății ignoră (sau nu recunosc) Decizia nr. 9/2017 a ÎCCJ, despre care au făcut vorbire anterior, Decizie care face referire expresă și la respectivul art 30 alin 2.

Într-un alt dosar similar, cu nr. 221/30/2017, părății au invocat tardivitatea plângerii prealabile și/sau a acțiunii. Atât prima instanță, cât și instanța de recurs, prin Decizia nr. 6235/9.10.2017, au respins această excepție/apărare, argumentând astfel: Or, raportat la aceste capete de cerere, apare neîntemeiată excepția privind tardivitatea plângerii prealabile ori tardivitatea acțiunii.

Într-adevăr, instanța constată că reclamantul a solicitat părățului emitera unui act de reîncadrare în care să fie stabilit beneficiul său salarial maxim aflat în plată pentru funcțiile similare din cadrul instituției, întemeiată pe dispozițiile legale în vigoare la acel moment, iar această solicitare, la care nu s-a comunicat vreun răspuns, este suficientă pentru a dovedi refuzul părățului de a acorda reclamantului nivelul de salarizare pretins de aceasta, prin raportare la prevederile legale incidente la momentul formulării cererii.

Instanța reține că prin acest capăt de cerere, reclamantul deduce judecății un simplu litigiu privind raportul său de serviciu, care intră în sfera de aplicare a disp. art. 109 din Legea nr. 188/1999, dar și ale art. 117 din același act normativ, care nu impune parcurgerea unei proceduri prealabile ci dimpotrivă fac trimitere la normele de drept comun din legislația muncii permitând funcționarilor publici să acționeze pentru recunoașterea drepturilor salariale în cadrul raportului de serviciu, în condiții similare oricărui alt angajat, personal contractual, în condițiile și termenele prevăzute de Codul Muncii

Nu s-ar putea considera că reclamantul este ținut de obligația de a pretinde drepturile salariale în condițiile și termenele reglementate de Legea nr. 554/2004, atâtă timp art 109 din Legea nr. 188/1999 nu impune o atare obligație, nefăcând trimitere expresă la legea contenciosului administrativ, rezultând că acțiunea promovată este admisibilă, este promovată în termenul legal, drepturile salariale putând fi pretinse în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a normelor legale în temeiul cărora sunt solicitate, potrivit codului muncii "

Așadar, termenul legal pentru promovarea prezentei acțiuni este de 3 ani, potrivit art. 117 din Legea nr. 188/1999, corroborat cu art. 171 alin 1 și art 268 alin 1 lit. c și alin 2 din Codul Muncii. Pe cale de consecință solicită să se constate că sunt vădit neîntemeiate toate susținerile părăților, din cele două răspunsuri la plângerile prealabile.

Refuzul părăților de a acorda drepturile solicitate prin prezenta acțiune este unul generalizat și constant în perioada 2016 - 2018, întrucât părății s-au opus tuturor acțiunilor în justiție, având același obiect, formulate de alții colegi ai lor din cadrul instituției părăte. Deși toate celelalte acțiuni, formulate de salariați, au fost admise, părății continuă să se opună, cu aceleași argumente, lipsite de suport legal și ignorând puterea lucrului judecat a hotărârilor judecătoarești definitive, pronunțate în celelalte dosare.

Consideră că aceste refuzuri repetitive constituie un exces de putere în accepțiunea art. 2 alin 1 lit. n din Legea nr. 554/2004: "exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin... încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor."

Cu privire la starea de drept din prezenta acțiune, se arată că practica judiciară unitară a Tribunalului Timiș, a Curții de Apel Timișoara, precum și în concordanță cu Decizia nr. 23/2016 a ÎCCJ, în situația în care, în cadrul unei autorități publice, doi sau mai mulți angajați care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, au ajuns să fie salariați în mod diferit, atunci acela aceia care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor

mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim, ca efect al art. 1 alin. (5 ind. 1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, astfel cum a fost aprobată eu modificări si completări prin Legea nr. 71/2015.

Rezultă că, deși legiuitorul instituie principiul menținerii în anul 2015 a drepturilor salariale *lato sensu* la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, totuși, în vederea înlăturării discriminărilor în salarizare, intervine activ prin acordarea, în beneficiul angajatului salarizat la un nivel inferior a dreptului de a fi salarizat la nivelul maxim.

Invocă, în acest sens, considerentele și dispozitivul Deciziei nr. 23/2016, pronunțată de ÎCCJ (completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept). Această decizie, obligatorie potrivit art. 521 alin 3 din Codul de procedură civilă, a fost dată pentru, "interpretarea art. 1 alin. (1), (2) și (S') din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se lămuri dacă sintagma "salarizat la același nivel" din conținutul alin. (5^a) vizează ansamblul textului imediat precedent, respectiv "personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celealte instituții și autorități publice ", precum și textul "la același nivel cu cel ce se aborda pentru luna decembrie 2014" din cuprinsul alin. (1) și textul "la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014 " din cuprinsul alin. (2)."."

ÎCCJ a făcut, în considerentele Deciziei nr. 23/2016, o analiză complexă și completă.

În consecință, nivelul de salarizare determinat prin aplicarea art. 1 alin. (I) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, cu modificările și completările ulterioare, este cel ce interesează în aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5 ind.1) din aceeași ordonanță de urgență, astfel încât personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Prin urmare în acest caz, nu va funcționa regula menținerii în anul 2015 a același nivel de salarizare din 2014 (salariul de bază și sporuri) pentru personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice salarizate la unul inferior în comparație cu salariile de bază și sporurile stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu cel care beneficiază de, un nivel de salarizare superior, urmând ca și acesta să fie salarizat la nivelul maxim, prin urmase, să beneficieze de o creștere salarială. prin derogare de la art. 1 alin, 1 și 2 din ordonanța de urgență a guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare."

Referitor la termenul de 10 zile, calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, pentru obligațiile impuse de către această instanție invocă dispozițiile legale ale art. 448 alin 1 pct. 2 și alin 2 din NCPC: art. 24 alini din Legea nr. 554/2004 (actualizat);

Referitor la capătul de cerere nr. 3, se arată că în cauză sunt incidente disp. art. 1535 alin 1 din Codul Civil: art. 1489 alin 1 din Codul Civil: OG nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare - art. 1 alin 3 și art. 2".

Prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 25.05.2018, părății au invocat *excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a sindicatului*, având în vedere că, din cuprinsul cererii de chemare în judecată și din analiza înscrisurilor anexate, nu rezultă care este actul de împuternicire a Sindicatului „LIBER” din cadrul Primăriei Municipiului Timișoara, în baza căruia reclamanții au mandatat această entitate în vederea promovării prezentei acțiuni. Orice organizație sindicală, inclusiv cele din care fac parte salariații din sectorul bugetar, este datoare să se legitimeze

procesual, în calitate de reprezentant al salariaților reclamanți, încă de la momentul introducerii acțiunii, în primul rând, prin dovada apartenenței salariaților reclamanți la sindicatul care acționează în numele lor, iar, în al doilea rând, prin prezentarea împuternicirii scrise provenite de la aceștia, obligație izvorâtă din prevederile art. 28 alin. (2) teza I din Legea nr. 62/2011 republicată.

Totodată au invocat și *excepția autorității de lucru judecat provizoriu* privitor la partea de acțiune ce îl vizează pe *reclamantul Ionașcu Cosmin-Nicolae*, având în vedere prevederile art. 430 alin. (4) din C.proc.civ. („când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie”). Astfel, subliniem faptul că a fost înregistrată o cerere de chemare în judecată la data de 08.05.2017, de către reclamantul Ionașcu Cosmin-Nicolae în contradictoriu cu Municipiul Lugoj, prin Primar. În baza căreia s-a constituit Dosarul nr. 4230/30/2017, repartizat Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Timiș, care a fost suspendat în calea de atac a apelului, în temeiul art. 411 alin. (1) pct. 2 din C.proc.civ., până la stăruința părții interesate. Acțiunea inițială a reclamantului, în contradictoriu cu aceeași părăți, are în vedere același obiect și a fost formulată pentru aceeași cauză, raportat la acțiunea pendinte, aspect ce conferă aplicabilitate prevederilor art. 431 alin. (1) din același act normativ {„nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.”}.

În primul ciclu procesual, instanța s-a pronunțat asupra fondului aceluia litigiu, respingând acțiunea prin Sentința civilă nr. 3888/2017, statuând că „[...] reclamantul, încă de la data promovării (16.12.2013 n.n.), beneficia de nivelul maxim de salarizare existent în cadrul instituției pentru funcția publică de inspector, grad profesional superior, gradația vechime 3”. Așadar, având în vedere că sentința civilă antemeneionată nu este încă definitivă, însă a tratat deja un litigiu format în limitele aceluiași cadru procesual, cu același obiect, constituit pentru aceeași cauză, considerăm că este întemeiată excepția autorității de lucru judecat provizoriu. În ceea ce privește demersul reclamantului Ionașcu Cosmin-Nicolae, rugând onorata instanță să o admită și, în consecință, să disjungă acțiunea ce îl vizează pe acest reclamant, corelativ cu dispunerea suspendării până la soluționarea definitivă a cauzei ce face obiectul Dosarului nr. 4230/30/2017.

Pe fondul cauzei au solicitat respingerea acțiunii reclamanților ca fiind neîntemeiată, având în vedere Apreciam ca fiind neîntemeiate petitele nr. 1, nr. 3, nr. 4 și parțial nr. 2 (referitor la obligarea părăților la recalcularea presupuselor sume de bani, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a sentinței ce urmează a fi pronunțată, în cauză), având în vedere că legiuitorul a înțeles să reglementeze abia prin O.U.G. nr. 20 din 9 iunie 2016 situația aplicabilității și pentru personalul din autoritățile administrației publice locale a prevederilor O.U.G. nr. 83/2014, așa cum a fost aprobată și completată prin Legea nr. 71/2015.

Prin emiterea O.U.G. nr. 20/2016 a fost completată O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, în sensul introducerii art. 3 ind.1 care 1 alin. (1) prevede următoarele: „(I) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (i), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Totodată, în preambulul O.U.G. m. 20/2016 a fost inserată, printre altele, următoarea motivare pentru adoptarea actului normativ în cauză "ținând cont de faptul că, în prezent, pe de o parte, există niveluri diferite de salarizare pentru aceeași funcție în cadrul aceleiași

instituții, iar, pe de altă parte, creșterea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată a condus la stabilirea același nivel de salarizare pentru personal cu atribuții și nivel al studiilor diferite, în cadrul aceleiași instituții". În contextul celor relevante anterior este evident că legiuitorul a considerat necesară adoptarea unei reglementări exprese care să permită și angajaților din autoritățile administrației publice locale să beneficieze de posibilitatea egalizării salariilor pentru persoane care dețin aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz.

Dacă interpretarea prevederilor art. 1 alin. (5') din O.U.G. nr. 83/2014 așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 71/2015 ar fi fost aceea pe care o susțin reclamanții, nu ar mai fi fost necesară intervenția Guvernului și, pe cale de consecință, nu ar mai fi fost adoptată O.U.G. nr. 20 din 9 iunie 2016.

In același sens, se solicită a se observa distincția evidentă între categoriile de persoane cărora li se adresează alin. (1), respectiv alin. (5 ind. 1) ale art. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 așa cum a fost modificată și aprobată prin Legea nr. 71/2015. Astfel, în alin. (1) este utilizată sintagma „personalul plătit din fondurile publice”, pe când în alin. (5') există o enumerare limitativă de instituții publice, ceea ce denotă fără dubiu că sunt vizate categorii diferite de personal bugetar.

Totodată se solicită a se lua în considerare și faptul că reclamanții, la momentul înregistrării cauzei, erau beneficiari ai prevederilor de la art. 1 pct. 1 din OUG nr. 20/2016, care dispun prin introducerea art. 3" în O.U.G. nr. 57/2015 că, „(1) Prin excepție de la prevederile art 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții, astfel că, începând cu 01 august 2016, așa cum rezultă din comunicările privind încadrarea salarială semnate de reclamanți, aceștia au beneficiat de prevederile mai sus enunțate, fiind încadrați, în raport de activitatea fiecăruia, pe aceeași funcție, grad și gradație, după caz.

Anterior abrogării alin. (4) aferent art. 4 din O.U.G. nr. 57/2015 ca urmare a apariției O.U.G. nr. 20/2016, reclamanții au fost salarizați la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare, corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010, nivel de salarizare existent în plată, ca urmare a aplicabilității prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 și a celor statuate la art. 5 alin, 1 ind. 1) și (3) din O.U.G. nr. 83/2014. ...” Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale , de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării. [...] (3) In cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010.”

Așadar, instituția părătă a respectat în totalitate prevederile legale aplicabile regimului salarial al reclamanților, de fiecare dată când acestea au produs modificări cu privire și la personalul încadrat în autoritățile/instituțiile publice locale, dând dovedă de bună-credință în acest sens.

În ceea ce îl privește pe reclamantul Borodac Vitalii, acesta a fost încadrat la nivelul de salarizare maxim existent în plată pentru aceeași funcție, grad, gradație, începând, însă, cu luna august 2016 acestuia i s-a majorat quantumul salariului de bază la suma de 1.392 lei, ca urmare a faptului că în cadrul instituției un alt funcționar public a promovat de la gradația de

vechime 0 la gradația 1 (conform Dispoziției Primarului Municipiului Lugoj nr. 469/2016), fiindu-l stabilit acestuia din urmă un salariu de bază în quantum de 1.392 lei, începând cu luna iulie 2016. Având în vedere că din luna iulie 2016 a existat un salariat cu aceeași funcție și grad profesional ca și cea a acestui reclamant, dar cu gradație de vechime inferioară și cu un salariu de bază mai mare decât reclamantul, pentru rațiunea unui echilibru între cele două funcții ca nivel de salarizare, s-a procedat la majorarea salariului reclamantului, prin egalizare cu cel a colegului său.

Referitor la reclamantul Wagner Richard-Cristian, acestuia încă de la data numirii în funcția publică (01.09.2015) îi erau aplicabile prevederile Dispoziției Primarului Municipiului Lugoj nr. 625/2014 privind suspendarea acordării procentului de 25% reprezentând „indemnizație de dispozitiv”, astfel că, diferențele salariale aferente perioadei de timp solicitate în acțiune provin din această cauză. De altfel, într-o speță care a avut ca obiect obligarea instituției noastre la acordarea indemnizației de dispozitiv în quantum de 25% unor salariați angajați ulterior emiterii dispoziției mai sus evocate, s-a stabilit cu puterea lucrului judecat că reclamanților din acel cadru procesual nu le-a fost stabilit dreptul la „indemnizația de dispozitiv” printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau irevocabilă pentru a fi incidență legislația în materia acordării acestei indemnizații, astfel cum s-a întâmplat pentru un număr de angajați care au fost numiți în funcții publice anterior emiterii dispoziției de suspendare și înaintea controlului Camerei de Conturi Timiș care a generat emiterea acelei dispoziții. Demersul judiciar de care facem vorbire a făcut obiectul Dosarului nr. 1011/30/2016 și a fost respins definitiv prin Decizia civilă nr. 523/12.06.2017 a Curții de Apel Timișoara.

Cuantumul salariului de bază al reclamantului Wagner Richard-Cristian reflectă întocmai acest aspect, al neincluderii „indemnizației de dispozitiv” de 25%, iar, o eventuală hotărâre în prezenta cauză care ar obliga instituția părătă la majorarea salariului acestui reclamant, prin includerea procentului de 25%, ar contraveni soluției definitive reprezentată de decizia civilă amintită mai sus, având în vedere că și acesta la fel ca reclamanții din Dosarul nr. 1011/30/2016 nu a obținut pe calea instanței anularea Dispoziției nr. 625/2014 și nu a fost beneficiar al legislației în materia acordării „indemnizației de dispozitiv”, deoarece normele legale respective erau abrogate la data numirii sale în funcția publică.

Referitor la solicitarea reclamanților de obligare la actualizarea cu rata inflației și la plata dobânzii legale aferente pretinselor drepturi salariale, se arată că aceasta este neîntemeiată, având în vedere că, în realitate, instituția părătă a procedat, în limitele prevederilor legale apărute succesiv, la stabilirea cuantumului salarial. Așa cum rezultă din cele arătate până acum în cuprinsul întâmpinării, instituția părătă nu se află în culpă, având în vedere și faptul că referințele de interpretare și aplicare a prevederilor art. 1 alin. (5 ind. 1) din O.U.G. nr. 83/2014 astfel cum sunt enunțate în Decizia nr. 23/2016, au apărut la data de 26 septembrie 2016, ulterior încadrării reclamanților în dispozițiile O.U.G. nr. 20/2016.

Mai mult, prevederile art. 521 alin. (3) din C.proc.civ. instituie regula conform căreia „dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel că și din această privință, solicitarea de obligare la plata dobânzii legale aferente pretinselor drepturi salariale este una neîntemeiată, în lipsa unor prevederi exprese care să asigure opozabilitatea deciziilor I.C.C.J. de la publicarea în Monitorul Oficial al României, și cu privire la autoritățile/instituțiile publice, împrejurare ce întărește lipsa culpei părătei.

Reclamanții pentru aceeași sumă de bani solicită aplicarea concomitentă a două măsuri de recalculare, pe de o parte actualizarea cu rata inflației, iar pe de altă parte plata dobânzii legale, solicitare complementară care consideră că nu poate fi admisă.

In ceea ce privește solicitarea de la petitului nr. 2, referitor la obligarea părăștilor de a aloca și de a plăti sumele de bani cerute prin acțiune, în situația admiterii acțiunii, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, se solicită a se avea în

vedere faptul că, prin O.U.G. nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, legiuitorul a stipulat în mod expres la art. 6 că plata se va face doar eşalonat pe o perioadă de 5 ani, astfel:

„(1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri Judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada I ianuarie - 31 decembrie 2018, se va realiza astfel: a) în primul an de la data la care hotărârea Judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu; b) în al doilea an de la data la care hotărârea Judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu; c) în al treilea an de la data la care hotărârea Judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu; d) în al patrulea an de la data la care hotărârea Judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu; e) în al cincilea an de la data la care hotărârea Judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

(2) Procedura de plată eşalonată prevăzută la alin. (1) se aplică și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute prin hotărâri Judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2018, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.

(3) În cursul termenului prevăzut la alin. (i), orice procedură de executare silită se suspendă de drept"

Așadar, față de aceste prevederi imperitative ale legii se impune respingerea solicitării de alocare și plată a sumelor reprezentând drepturi salariale „în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești”, ca fiind formulată fără o bază legală, nicio plată neputând fi făcută în afara unui cadru legal, iar instanțele de judecată nu pot dispune în alt sens decât prevede legea. Mai mult, trebuie avute în vedere toate reglementările speciale aplicabile instituțiilor publice, prin care legiuitorul a instituit anumite măsuri, sens în care facem trimitere și la dispozițiile O.G. nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii-modificată și completată, ce instituie un termen de grație de 6 luni de la data la care debitorul a primit somația de plată.

Concluzionând., ținând cont de motivele invocate pe calea prezentei întâmpinări și a faptului că toate persoanele care se regăseau în situația avută în vedere de legiuitor, au beneficiat începând cu data de 01 august 2016 de reîncadrarea corespunzătoare unor salarizări maxime existente în plată la acel moment la nivelul instituției, precum și faptul că până la adoptarea O.U.G. nr. 20/2016 instituția părăță a pus în aplicare toate prevederile legale apărute succesiv de-a lungul timpului în materia salarială, fiind astfel de bună credință, solicită a se da curs excepției invocate în legătură cu demersul reclamantului Ionașcu Cosmin-Nicolae, iar, pe fondul cauzei, în ceea ce îi privește pe ceilalți reclamanți, să fie respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În drept, invocă prevederile art. 28 alin. (2) teza I din Legea nr. 62/2011-republicată; art. 248, art. 430 alin. (4), art. 431 alin. (1) și art. 521 alin. (3) din C.proc.civ.; prevederile aplicabile ale O.U.G. nr. 83/2014-modificată și completată, ale O.U.G. nr. 57/2015-modificată și completată și ale O.U.G. nr. 20/2016; art. 6 din O.U.G. nr. 90/2017.

La data de 14.06.2018, reclamantul Ionașcu Cosmin Nicolae a depus la dosar o cerere de renunțare la judecată.

Prin răspunsul la întâmpinare depus la dosar la data de 19.06.2018, reclamanții au arătat că excepțiile și apărările formulate de părăți sunt neîntemeiate și au solicitat respingerea acestora, reiterând motivele invocate în cererea de chemare în judecată.

În temeiul dispozițiilor art. 248 alin. 1 Cod proc. civ., instanța se va pronunța cu prioritate asupra excepției lipsei dovezii calității de reprezentant, invocată prin întâmpinare.

Tribunalul constată caracterul neîntemeiat al acestei excepții, raportat la faptul că până la primul termen de judecată, ședință publică din data de 01.08.2018, reclamanții au depus la dosar la filele 170-178 cererile de adeziune la sindicatul reprezentant, precum și împuternicirea conferită.

Pentru aceste motive, *se va respinge excepția lipsei dovezii calității de reprezentant invocată prin întâmpinare.*

În ceea ce îl privește pe reclamantul Ionașcu Cosmin Nicolae, instanța urmează a lua act de renunțarea sa la judecată, astfel cum și-a manifestat voința în mod neechivoc (fila 179), constatănd totodată că excepția autoritatii de lucru judecat provizoriu în ceea ce îl privește pe acest reclamant rămâne fără obiect.

Pe fondul cauzei, examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, reclamanții BADIU SAVU LORENA DANIELA, BALICA IOAN, BORODAC VITALII, DRAGOTA LIVIU STEFAN, GULYAS CAMELIA AURORA, IONASCU COSMIN NICOLAE, ROSU IOAN, WAGNER RICHARD CRISTIAN au calitatea de funcționari publici în cadrul Primăriei Municipiului Lugoj.

Începând cu data de 01.08.2016, reclamanții au fost încadrați prin Dispoziția nr.531/26.07.2016, fără a se emite dispoziții individuale, ci doar comunicările depuse la filele 17-19, în baza prevederilor OUG nr.20/2016 pentru modificarea și completarea OUG nr.57/2015. În cuprinsul acestor comunicări s-a precizat funcția, clasa, gradul, gradația, clasa de salarizare, precum și salariul de bază brut lunar, fără a face referire la dispozițiile legale aplicabile.

Reclamanții consideră că se impune aplicarea, în beneficiul lor, a dispozițiilor art. 1 alin. 5 ind. 1 din Legea nr. 71/2015 de aprobată a OUG nr. 83/2015 și pentru perioada anterioară, respectiv perioada cuprinsă între 09.04.2015 – 01.08.2016, solicitând obligarea părăților la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale aferente perioadei respective, precum și obligarea lor la calcularea și plata diferențelor salariale, actualizate cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă.

Tribunalul constată că prin adresele nr. 25201/16.03.2018 și nr.25212/16.03.2018, emisă ca răspuns la solicitările reclamanților, părății au comunicat faptul că nu s-a efectuat încadrarea la nivel maxim pentru perioada anterioară, 09.04.2015-31.07.2016 (f. 22 și 25), iar prin întâmpinările depuse de către părăți, aceștia și-au exprimat explicit refuzul de soluționare favorabilă a cererii reclamanților, invocând în esență că art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 nu se aplică în cauză.

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1 și art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri (act administrativ asimilat, conform art. 2 alin. 2 din lege).

Tribunalul reține, că potrivit art. 2 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 554/2004 prin *refuz nejustificat de a soluționa o cerere se înțelege "exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile"*, iar conform art. 2 alin. 1 lit. n) din Legea nr. 554/2004 prin *exces de putere se înțelege "exercitarea dreptului de apreciere al autoritatilor publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetătenilor"*.

Analizând legalitatea și temeinicia pretențiilor reclamanților, Tribunalul observă, că potrivit art. 1 din OUG nr. 83/2014 „,(1) În anul 2015, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași

condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(2) În anul 2015, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții". Conform art. 1 alin. 5 din același act normativ, "prin excepție de la prevederile alin. 1 și 2, în anul 2015 personalul din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială beneficiază de drepturile salariale stabilite conform prevederilor OUG nr. 70/2014 privind salarizarea personalului din cadrul sistemului public sanitar și sistemului public de asistență socială în anul 2015".

Ulterior, la data de 09.04.2015 a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 (publicat în M. Of. nr. 233 din 6 aprilie 2015), prin care s-a introdus alin. 5¹ la art. 1, cu următorul conținut: „prin excepție de la alin. 1 și 2, personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Din interpretarea acestor texte de lege, instanța reține că voința legiuitorului a fost de a stabili că, în cursul anului 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu excepția personalului din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, și care va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Astfel, prin legea nr. 71/2015 s-a creat posibilitatea legală ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice, care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la acest nivel maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții, eliminându-se astfel diferențele salariale rezultate, în anumite cazuri, în urma aplicării Legii nr. 284/2010, voința legiuitorului fiind aceea de a elimina discriminările salariale existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime.

Această concluzie se desprinde și din Nota nr. 874/02.06.2015 privind aplicarea prevederilor Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 893/2014 emisă de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și de Ministerul Finanțelor Publice, potrivit căreia dispozițiile acestei legi trebuie să se aplique personalului din toate instituțiile și autoritățile publice.

Având în vedere că voința legiuitorului a fost aceea de a elimina discriminările salariale existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studiu și vechime, Tribunalul constată că fiind nejustificate apărările părăților în sensul că eliminarea unor atare discriminări s-ar aplica doar anumitor categorii de personal, nu și reclamanților în calitate de funcționari nou-încadrați sau promovați, apărări întemeiate pe art. 5 alin. 3 din

OUG nr. 83/2014. În aceste condiții, refuzul părăștilor de a aplica în privința reclamanților prevederile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 (modificat prin Legea 71/2015) apare ca fiind unul nejustificat, în sensul art. 2 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 554/2004.

Constatând că reclamanții au calitatea de funcționari publici în cadrul unei autorități publice (Primăria Municipiului Lugoj), fără ca legea să facă vreo distincție, Tribunalul apreciază că reclamanților le sunt aplicabile dispozițiile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 (modificat prin Legea 71/2015). Funcționarii publici sunt îndreptăți să beneficieze de recalcularea salariului în conformitate cu dispozițiile legii nr. 71/2015, de la data la care au intrat în vigoare dispozițiile acestui act normativ - 09.04.2015, drepturile salariale stabilite ulterior acestei date trebuind să fie la nivelul maxim existent în instituția respectivă pentru aceleași condiții de încadrare.

Perioada pentru care nu li s-a recunoscut reclamanților dreptul la un salariu de bază stabilit la nivel maxim pentru aceeași funcție și aceeași vechime este 09.04.2015 – 31.07.2016. Dreptul reclamanților pentru această perioadă este confirmat prin Decizia nr. 23/26.09.2016 a Înaltei Curți – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Potrivit Deciziei : ”În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.”

Instanța va înălțatura apărările părăștilor din întâmpinare, în sensul că dispozițiile legale pe care își intemeiază reclamanții acțiunea au fost abrogate începând cu data de 1 iulie 2017, fapt ce atrage și încetarea aplicabilității Deciziei nr. 23/2016 a Înaltei Curți – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Este irelevant faptul că, odată cu intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, au fost abrogate prevederile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, din moment ce respectivele dispoziții legale au fost în vigoare în intervalul de timp cuprins între 09.04.2015 – 31.07.2016, perioadă pentru care reclamanții au solicitat plata drepturilor salariale cuvenite. Prin urmare, sunt lipsite de fundament susținerile părăștilor referitoare la aplicarea unei dispoziții legale ulterior abrogării ei, în cauză fiind vorba de aplicarea legii la o situație de fapt din perioada când respectiva lege a fost în vigoare și și-a produs pe deplin efectele juridice.

În consecință, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 109 din Legea nr. 188/1999, Tribunalul va admite acțiunea și va dispune obligarea paraștilor la emiterea unor noi dispoziții de salarizare individuale, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, privind încadrarea reclamanților pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, la nivelul salariului maxim aferent funcției, treptei, gradului și gradației deținute de reclamanți, conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015.

De asemenea, în temeiul art. 1516, 1531 Noul Cod Civil (Legea 287/2009), OG 13/2011, ținând cont și de Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 pronunțată de Î.C.C.J., (recurs în interesul legii), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 411 din 3 iunie 2014, în vederea reparării integrale a prejudiciului produs reclamanților, Tribunalul va dispune obligarea paraștilor ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii,

să calculeze, să aloce și să plătească reclamanților diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016 (adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și salariile efectiv încasate în acea perioadă), drepturi salariale ce urmează a fi actualizate – în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii - cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadentei fiecărei sume și pana la data platii efective.

Se va dispune și obligarea părăților ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să comunice reclamanților actele administrative individuale din care să rezulte nivelurile maxime de încadrare conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, sumele individuale reprezentând drepturi salariale calculate și actualizate/indexate, precum și modul de calcul al respectivelor sume de bani.

Ca urmare a admiterii acțiunii, constatănd culpa procesuală a părăților, se va dispune obligarea lor la plata către reclamanți a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocațial, dovada achitării acestuia fiind făcută cu chitanțele depuse la filele 4 și 160 ale dosarului.

În ceea ce privește solicitarea părăților de reducere a cheltuielilor de judecată constând în onorariul de avocat, tribunalul apreciază că suma de 3500 lei solicitată de reclamanți cu acest titlu este rezonabilă, fiind proporțională cu munca depusă de avocat în cadrul prezentei acțiuni în contencios administrativ, ce a constat în formularea cererii de chemare în judecată și redactarea răspunsului la întâmpinare, neexistând motive de natură a justifica reducerea cheltuielilor de judecată reprezentate de onorariul avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția lipsei dovezii calității de reprezentant, invocată prin întâmpinare.

Ia act de renunțarea la judecată a reclamantului IONASCU COSMIN NICOLAE.

Admite acțiunea formulată de reclamanții BADIU SAVU LORENA DANIELA, BALICA IOAN, BORODAC VITALIU, DRAGOTA LIVIU ȘTEFAN, GULYAS CAMELIA AURORA, ROȘU IOAN, WAGNER RICHARD CRISTIAN, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, prin avocat Țăranu Constantin, domiciliu procesual ales Bd. C.D.Loga, nr.1, jud. Timiș, în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIPIULUI LUGOJ, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA MUNICIPIUL LUGOJ, ambii cu sediul în Lugoj, Piața Victoriei, nr.4, jud.Timiș, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

Obligă părății ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să emită noi dispoziții de salarizare individuale, privind încadrarea reclamanților pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, la nivelul salariului maxim aferent funcției, treptei, gradului și gradației deținute de reclamanți, conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015.

Obligă părății ca, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, să calculeze, să aloce și să plătească reclamanților diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016 (adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și salariile efectiv încasate în acea perioadă), drepturi salariale ce urmează a fi actualizate -în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii - cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadentei fiecărei sume și pana la data platii efective.

Obligă părății ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să comunice reclamanților actele administrative individuale din care să rezulte nivelurile

Dosar nr. 1704/30/2018

maxime de încadrare conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, sumele individuale reprezentând drepturi salariale calculate și actualizate/indexate, precum și modul de calcul al respectivelor sume de bani.

Obligă părății la plata către reclamanți a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se va depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată în ședință publică de azi, 10 august 2018.

PREȘEDINTE,
Cuzman Andra

Red/tehnored. CA/CU
5 ex. 2 com.
29.09.2018

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIŞ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE
Şedința publică din data de 1 August 2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE : ANDRA CUZMAN
GREFIER : COCA URSULICĂ

Pe rol fiind judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind cererea formulată de reclamanții BADIU SAVU LORENA DANIELA, BALICA IOAN, BORODAC VITALII, DRAGOTA LIVIU STEFAN, GULYAS CAMELIA AURORA, IONASCU COSMIN NICOLAE, ROSU IOAN, WAGNER RICHARD CRISTIAN, prin SINDICATUL LIBER AL SALARIAȚILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CLMT în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIPIULUI LUGOJ și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA MUNICIPIUL LUGOJ, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999) .

La apelul nominal făcut în şedința publică, s-a prezentat pentru reclamanți c.j. Tiberiu Negrei din partea Sindicatului Liber al Salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din Serviciile Publice aflate în subordinea CLMT, lipsă fiind restul părților .

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, reprezentantul reclamanților depune la dosar împuternicirea de reprezentare și practică judiciară în materie .

Instanța în temeiul dispozițiilor art. 131 Cod de procedură civilă, constată că este competență general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză raportat la dispozițiilor art.95 pct.4 și 107 Cod de procedură civilă și pune în discuția părților cererea de renunțare la judecată formulată de reclamantul Ionașcu Cosmin Nicolae, aflată la fila 159 dosar și având în vedere că a fost depusă la dosar dovada calității de reprezentant a Sindicatului nu va mai pune în discuție excepțiile lipsei dovezii calității de reprezentant a sindicatului și excepția autorității de lucru judecat provizoriu privind partea de acțiune ce îl vizează pe reclamantul Ionașcu Cosmin Nicolae, excepții invocate de părății prin întâmpinarea depusă la dosar , filele 89-97.

Reprezentantul reclamanților solicită ca instanța să ia act de cererea de renunțare la judecată, depusă de reclamantul Ionașcu Cosmin Nicolae și susține teza probatorie solicitând administrarea probei cu înscrisurile depuse la dosar .

În temeiul art. 255 rap. la art. 258 Noul Cod procedură civilă, instanța încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar de ambele părți, întrucât sunt admisibile și duc la soluționarea procesului.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat instanța, în temeiul art. art. 244 al. 1 Noul Cod procedură civilă, constată încheiată cercetarea procesului, și conform prevederilor art. 244 al. 3 Noul Cod procedură civilă procedură și ale art. 392 Noul Cod procedură civilă, deschide dezbatările asupra fondului cauzei și acordă cuvântul părților.

Reprezentantul reclamanților solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și motivată prin cele 4 petite aflate la dosar, cu cheltuieli de judecată conform chitanțelor aflate la filele 4 și 160 dosar, expunând pe scurt motivele invocate în cererea de chemare în judecată și răspunsul la întâmpinare depus la dosar.

În temeiul art. 394 Noul Cod procedură civilă, instanța declară închise dezbatările în fond și reține cauza în pronunțare.

I N S T A N Ț A

În temeiul art.396 alin. 1 din Noul Cod de Procedură Civilă, va amâna pronunțarea asupra cauzei de față, motiv pentru care ,

DISPUNE

Amână pronunțarea pentru data de 10 August 2018, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei Tribunalului Timiș.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 August 2018.

PREȘEDINTE
ANDRA CUZMAN

